

Následující text je zpracován dle „UPOMÍNKY NA OSLAVU DESETILETÉHO TRVÁNÍ HASIČSKÉHO SBORU BEDRČSKÉHO V ROCE 1902“:

Dějiny obce Bedrče nejsou příliš bohaty a omezují se ponejvíce na zprávy a zápisy o změnách majetkových. (Zprávy tyto uvedené opírají se o výpisky z archivu zemského, jichž dostalo se nám laskavostí ředitele téhož archivu p. Dr. Fr. Dvorského) Původně byla Bedrč sídlem vladyk z Bedrče, z nichž Jaroš z Bedrče připomíná se roku 1414. Průběhem 15. století dostala se Bedrč v držení města Benešova.

Z usedlostí Bedrčských se v zápisech knih kontraktní a konceptní města Benešova z r. 1520 nejčastěji mlýn „dolejší“ a „hořejší“, na nichž střídali se držitelé velmi často.

Mlýn „dolejší“ připomíná se nejprve r. 1570, kdy koupil jej Řehoř Mlynář od vdovy Dorothy Suchotky. R. 1607 koupil tento mlýn Bartoloměj Bartoň od vdovy Kateřiny po Řehořovi za 200 kop míš. položiv závdavkem 45 kop míš. s tou výminkou, „že pozůstává vdova v témž mlejně bytnost až do smrti své míti má a on Bartoloměj jí při sobě má dožíviti, ochraňovati a opatrovati jako matku vlastní.“ Nedržel jí však dlouho již r. 1612 prodal mlýn za 200 kop míš. Václavu Chlumskému.

Ještě častěji jmenuje se mlýn „hořejší“. Tak r. 1594 koupil Jakub Yikyaulek „mlejn hořejší nade vsí Bedrčí“ od Kateřiny Mlynářky, vdovy po Pavlovi, za 308 kop míš. Závdavkem dal 70 kop. míš., zbytek splácti měl po osmi kopách ročně. Ale již za 5 let prodal jej Matějovi Rozkoušků za 350 kop míš. Matěj Rozkoušků pak prodal mlýn svému zeti Janu Bedrckému za tutéž cenu 350 kop. Rovněž pozdější zprávy svědčí o častém střídání majitelů v mlýně „hořejším“.

Kromě těchto mlýnů jmenují se v zápisech selské grunty, jako Zuranovský, Zoubkovský, Bažantovský v r. 1654, v r. 1716 Vondrákovský a Šafařovský.

Když po nešťastné bitvě bělohorské trestající vítěz Ferdinand II. konfiskoval statky českých pánů, kteří se mu postavili na odpor, došlo i na Bedrč. Držetel ji spolu s Benešovem a okolím Bernard mladší Hodějovský svob. pán z Hodějova na Konopišti a klášteřu Milevském, jenž odsouzen byl 3. listopadu 1622 ke ztrátě dvou třetin svého jmění, v čemž obsaženy byly i dva díly města Benešova a díl Bedrče.

Počet usedlostí rozmnožil se r. 1724, kdy vrchnost rozprodala několik menších dílů po 10 strychách polí, vždy s paloučkem, většinou po 30 rýnských na malé roční splátky.

Z rodů posud v Bedrči žijících as nejstarší jest na čís. 9. Již r. 1677 připomíná se v Bedrči Jan Baštář, r. pak 1720 Tomáš Baštář, jehož zápis na chalupu pro zajímavost jest tuto uveden:

„Zápis Tomáše Baštáře na chalupu ve vsi Bedrči blíž dolejšího mlejna ležící, patřící podací k obci města Benešova.

Léta Páně 1720 dne 16. Januar. prošacována chalupa vejš pravená Tomáši Baštáři se vším k tomu od starodávna příslušenstvím a to od pana purgmistra a pánů za summu šedesáte zlatých rejnsk., ku kterémužtu šacunku Tomáš Baštář dobrovolně přistoupil a nadjmenovanou chalupu za vejš postavenou summu jest ujal a ihned při zápisu tomto pět zlatých rejnských závdavku složil, které p. V.Kapřík obecní starší k ruce obecný jest přijal; ostatní od datum zápisu toho po 2 fr. každoročně do důchodu obecního až do vyplacení vejšpravené summy povinen skládati bude.

Stalo se v domě radním za ouřadu purgkmistrského pana Jana Kramáře deputirovaného p. Jakuba Doušy, p. Tobiáše Andreasa a jiných pánův a osob radních anno et die ut supra.“

Pod vrchnostenskou správou města Benešova zůstala obec Bedrč do r. 1849. Od r. 1850 sloučena s obcí Petroupim v obec politickou a od r. 1890 jest obcí samostatnou.

Čítá nyní 23 domů se 182 obyv.ů rozloha k ní patřících pozemků jest 297 ha.

V roce 1892 založen v obci sbor dobrovolných hasičů a opatřen potřebným náčiním za obnos 1900 korun.

Sbor má 17 členů činných a 2 přispívající. Za dobu svého trvání sůčastnil se 5 místních a 12 přespolních požárů.